

Mál nr. 224/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Kaskótrygging ökutækis og ábyrgðartrygging ökutækis

Skráningarnúmer ökutækis: (A) og (B)

Sönnun tjónsatviks. Gildissvið váttryggingar. Undanþáguákvæði váttryggingarskilmála.

Gögn.

1. Málskot móttengið 1. júlí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 23. ágúst 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi lögregluskýrslu lýsir M, eigandi bifreiðarinnar A, atvikum á þann veg að þann 12. júní 2023, hafi hann mætt flutningabifreiðinni B á Norðurlandsvegi við Reykjarhól, sem jós grjóti og ryki yfir bifreið hans með þeim afleiðingum að hliðarrúða brotnaði ásamt ýmsu tjóni á vinstra framhorni, hlið og framrúðu. Nýtt slitlag hafi verið á veginum og búið var að taka niður hraðann á þessum stað úr 90 km/klst í 50 km/klst. Hafi M sjálfur ekið á um 50 km/klst en flutningabifreiðinni hafi verið ekið á um 80-90 km/klst. Hafi M farið á eftir flutningabifreiðinni B í þeim tilgangi að stöðva hana og gerði hann ýmsar tilraunir til að vekja athygli ökumanns B, án árangurs. Hann hafi því stöðvað bifreiðina og haft samband við lögreglu. Í skýrslu lögreglu kemur fram að lögregla hafi stöðvað B og kannaðist ökumaður þeirrar bifreiðar við tilraunir ökumanns A til þess að stöðva bifreið hans. Viðurkenndi hann einnig að hafa ekið á 90 km/klst. á umræddum vegkafla. Neitaði ökumaður ekki að tjónsaatburður hefði orðið. Báðar bifreiðarnar eru váttryggðar hjá V og gerði M kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu B vegna tjónsins. Þá hafnaði V jafnframt bótaskyldu úr kaskótryggingu A vegna tjóns á lakki bifreiðarinnar en samþykkti bótaskyldu úr rúðutryggingu A vegna tjóns á hliðar- og framrúðu bifreiðarinnar. M telur sig hafa góða sönnun fyrir því að atvikið hafi átt sér stað og finnst undarlegt að V sé ekki tilbúið að bæta tjónið.

Í bréfi V, sem var váttryggjandi A og B á tjónsdegi, til nefndarinnar kemur fram það mat V að tjón sem varð á bifreiðinni A verði ekki með nokkru móti rakið til notkunar bifreiðarinnar B. Hafnar V því kröfu M um bætur úr lögboðinni ábyrgðartryggingu B vegna tjónsins. Vísar V til þess að samkvæmt almennum sönnunarreglum skaðabótaréttarins, beri tjónþola að sýna fram á tjón sitt og hver olli því. Engin vitni hafi verið af atvikinu og engar upptökur úr öryggismyndavélum eða mælaborðsmyndavélum hafi verið lagðar fram sem varpað gætu skýru ljósi á aðdraganda þess að M varð fyrir tjóni. Þá hafi ökumaður B ekki orðið var við bifreið M fyrr en M ók fram úr honum.

Álit.

Ágreiningur málsins hverfist í fyrsta lagi um hvort sannað sé að tjón sem varð á bifreiðinni A, megi rekja til notkunar bifreiðarinnar B. Sönnunarbyrðin hvílir á M. Ökumaður B staðfesti fyrir lögreglu að hafa verið að aka á þeim stað og á þeim tíma sem M upplýsti að tjónsatvikið hefði átt sér stað. Þá liggur einnig fyrir að nýtt slitlag var á umræddum vegkafla og að ökumaður B ók á 90 km/klst. á vegkaflanum og var því á 40 km/klst. meiri hraða en heimilt var. Slíkur hraði yfir nýtt slitlag er til þess fallinn að valda miklu steinkasti enda ekki að ástæðulausu sem ökutæki eru látin draga úr hraða við slíkar aðstæður. Tjón á bifreiðinni A er að mati nefndarinnar ekki hefðbundið enda brotnaði hliðarrúða bifreiðarinnar auk annars tjóns á bifreiðinni. M gerði sitt besta til þess að stöðva bifreiðina B í kjölfar tjónsins án árangurs. Á grundvelli fyrirbyggjandi gagna verður að telja að M hafi lagt fram fullnægjandi sönnun þess að umrætt tjón á bifreiðinni A megi rekja til notkunar bifreiðarinnar B. Hafa verður einnig í huga að í skýrslu lögreglu kemur fram að ökumaður B neitaði ekki að tjónsaatburður hefði orðið. Á M því rétt á bótum vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar B hjá V.

Í annan stað hafnaði V bótaskyldu úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A með vísan til d-liðar 3. gr. kaskóskilmálans þar sem fram kemur að hefðbundið slit á lakki sem leiðir af eðlilegri notkun ökutækis, sé sérstaklega undanþegið í kaskótryggingunni. Í 2. gr. skilmála kaskótryggingarinnar kemur fram að váttryggingin bæti tjón á hinu váttryggða ökutæki sem verður vegna skyndilegra og óvæntra utanaðkomandi atvika með þeim undanþágum og takmörkunum sem nánar eru tilgreindar í skilmálanum. Telja verður með vísan til ofangreinds að tjón á bifreiðinni A verði rakið til skyndilegs

og óvænts utanaðkomandi atviks. Kemur þá til skoðunar hvort fyrrgreint undanþáguákvæði d-liðar 3. gr. eigi við um tjónið. Er það V sem ber sönnunarbyrði fyrir því að undanþáguákvæðið eigi við. Að mati nefndarinnar verður ekki talið að V hafi sýnt fram á að tjónið verði rakið til eðlilegs slits á lakki né verður talið að V hafi sýnt fram á að um hefðbundið steinkast hafi verið að ræða. Verður ekki annað ráðið af gögnum málsins en að tjónið hafi verið óvenjulegt og rakið til mikils gáleysis ökumanns B sem gætti ekki að því að hægja á hraða bifreiðarinnar á vegi með nýlagt slitlag. Afleiðing þess er sú að grjót og ryk kastaðist yfir bifreið M af slíku afli að hliðarrúða brotnaði. Með vísan til framangreinds er bótaréttur einnig til staðar úr kaskótryggingu bifreiðarinnar A hjá V, kjósi M fremur að gera kröfu í þá tryggingu.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu B eða úr kaskótryggingu ökutækis hjá V.

Reykjavík, 12. nóvember 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir